

Farsi: Living Stones

(Sermon by Cheryl Williams, preached at Footscray Baptist on May 3rd, 2026 – 1 Peter 2:2-10)

وقتی کودک بودم، به یاد دارم که به پدر و مادرم در ساخت آجرهای بتنی از سیمان کمک می‌کردم که سپس در دیواری که در گاراژ جدیدمان استفاده می‌شد، ساخته شدند. وقتی آن خانه حدود سی سال پس از آن فروخته و بازسازی شد، دیوار آجری ما باقی ماند و به یک آبنا در حیاط خلوت تبدیل شد. وقتی آن را دیدم، به کارمان که در طول زمان دوام آورده بود، بسیار افتخار کردم.

اگر تا به حال در بزرگراه از کولاک به وارنامبول رانندگی کرده باشید، از منطقه‌ای به نام استونی رایز عبور خواهید کرد. در اینجا نرده‌ها از سنگ ساخته شده‌اند، یکی روی دیگری قرار می‌گیرد تا یک نرده محکم ساخته شود. در کودکی زمان زیادی را در استونی رایز گذراندم، زیرا دوستانی داشتیم که در آنجا مزرعه داشتند. تمام نرده‌های ملک از سنگ ساخته شده بودند. ما شب‌ها برای شکار خرگوش می‌رفتیم و چون من خیلی کوچک بودم، نمی‌توانستم به راحتی از نرده‌ها رد شوم، مگر اینکه بزرگترها مرا بلند کنند. فکر کنم از این کار خسته می‌شدند، بنابراین سنگ‌ها را برمی‌داشتند تا من بتوانم از آنها بالا بروم. این نرده‌های سنگی هم محکم و هم انعطاف‌پذیر بودند و از انواع سنگ‌ها با شکل‌ها و اندازه‌های مختلف ساخته شده بودند.

کتاب مقدس حرف‌های زیادی در مورد صخره‌ها، سنگ‌ها و سنگ‌های زاویه‌دار دارد. خدا به عنوان صخره ما توصیف شده است، ده فرمان که روی لوح‌های سنگی نوشته شده است، موسی به صخره ضربه می‌زند و آب جاری می‌شود. پطرس پترا نامیده می‌شود که به معنی صخره است. مطمئن می‌توانید مثال‌های دیگری را نیز به خاطر بیاورید.

سنگ‌ها و صخره‌ها می‌توانند برای خوب و بد استفاده شوند. مثال‌هایی که قبلاً ذکر کردم برای خوبی استفاده شدند. با این حال، در اولین خوانش امروزمان می‌بینیم که سنگ‌ها برای بدی استفاده می‌شوند، همانطور که استیفان سنگسار می‌شود. سنگسار در زمان عیسی غیرمعمول نبود، زمانی را به یاد بیاورید که آن زن در حال زنا دستگیر شد و قرار بود سنگسار شود تا اینکه عیسی مداخله کرد و گفت بگذارید کسی که گناهی ندارد اولین سنگ را بزند.

وقتی استیفان سنگسار می‌شود، پایه و اساس خود، عیسی، را فراموش نمی‌کند، دعا می‌کند که خداوند روح او را دریافت کند و سپس درخواست می‌کند که این عمل علیه کسانی که مرتکب آن می‌شوند، انجام نشود، و در نهایت، درست مانند عیسی، بخشش را به او عطا کند.

مطالعه دوم ما در مورد سنگ‌های زاویه و سنگ‌های زنده صحبت می‌کند. سنگ زاویه مانند سنگ پایه است.

امروز ما همچنین سالگرد کلیسا را جشن می‌گیریم. اگر از شما بخواهم که طرف پایه این کلیسا را پیدا کنید، باید به بیرون بروید. خواهید دید که نوشته شده است که این سنگ در سال ۱۹۰۴ در آنجا قرار داده شده است و نام کسانی که آن را گذاشته‌اند و معمار ساختمان کلیسا چه کسی بوده است. در سالگرد کلیسای ما، افکارم به کشیش گوئل معطوف می‌شود که از سال ۱۸۹۵ تا ۱۹۳۲ به مدت ۳۷ سال این کلیسا را کشیش کرد، همانطور که می‌دانید مجسمه‌ای از او در جاده جیلونگ قرار داشت. این مجسمه در اندازه واقعی اکنون به گوشه خیابان دروپ و جاده بالارات منتقل شده است. من اصرار دارم که زمانی به آنجا بروید و آن را ببینید. کشیش گابل بر روی یک پایه سنگی ایستاده است، که شاید نمادی از پایه عیسی مسیح باشد که خدمت او بر روی آن بنا شده است، زیرا او به عنوان "سامری نیکوکار اهل قدم" شناخته شد.

در فلسطین در زمان عیسی، خانه‌ها از سنگ ساخته می‌شدند و هنوز هم ساخته می‌شوند. سنگ‌های زاویه در ساخت این خانه‌ها واقعاً مهم هستند، زیرا آنها پایه‌ای هستند که بقیه ساختمان بر روی آن ساخته می‌شود. باید به درستی چیده شوند، اگر این کار انجام نشود، وقتی لایه‌های بعدی آجر یا سنگ چیده شوند، فرو می‌ریزند.

در خوانش ما از پطرس، می‌بینیم که او درباره سنگ زاویه و سنگ‌های زنده می‌نویسد. پطرس (پترا، صخره) به کلیساهایی می‌نویسد که به دلیل ایمانشان به عیسی رنج می‌کشند. او برای تشویق آنها می‌نویسد. او به مردم یادآوری می‌کند که آنها در حال ساخته شدن به یک خانه معنوی، یک کهنات مقدس، یک قوم برگزیده، یک ملت مقدس، قوم خود خدا هستند که از تاریکی به نور فراخوانده شده‌اند و رحمت خدا را دریافت کرده‌اند.

او با استفاده از استعاره ساختن، به آنها و ما یادآوری می‌کند که ما که هستیم. مانند معبدی که ساخته می‌شود و نیاز به یک پایه محکم دارد که سنگ‌ها می‌توانند برای ساختن آن قرار گیرند. قوم خدا، جامعه ایمانی نیز به همین ترتیب ساخته می‌شوند. آنها یک پایه محکم دارند که این خانه معنوی بر روی آن ساخته شده است، عیسی مسیح. کسی که عشق، بخشش، مراقبت، رحمت و صلح را تمرین کرد. این پایه‌ای است که همه کارهای آنها به عنوان افراد وفادار بر روی آن اتفاق می‌افتد، اما این یک پایه ثابت نیست، بلکه یک پایه زنده، یک سنگ زنده است. جامعه ایمانی نیز فراخوانده شده است که سنگ‌های زنده باشند، سنگ‌هایی که فعال هستند نه ایستا و در یک مکان ثابت. سنگ‌های زنده‌ای که می‌دانند به سوی نور فراخوانده شده‌اند و رحمت دریافت کرده‌اند و به تمام آنچه عیسی به آنها آموخته و نشان داده است، عمل می‌کنند.

مانند نرده‌های استونی رابز، جامعه ایمان از سنگ‌های زنده‌ای با اشکال، اندازه‌ها و رنگ‌های مختلف تشکیل خواهد شد که در کنار هم ساختار ایجاد می‌کنند، محافظت می‌کنند و قوی و در عین حال انعطاف‌پذیر هستند. سنگ‌های زنده‌ای که متنوع هستند، اما همه با هم هماهنگ می‌شوند تا ایمنی، استقبال و مراقبت را فراهم کنند.

مانند دیوار آجری من، این سنگ‌های زنده قادر به تبدیل شدن به چیزی مفید و زیبا هستند.

ما قوم خدا در این مکان، این خانواده خدا فراخوانده شده‌ایم تا در این مکان همچنان سنگ‌های زنده باشیم، بر پایه محکم عیسی و رحمت او بنا کنیم و به همه اطرافیان خود خوشامدگویی، مهمان‌نوازی، عشق، رحمت و مراقبت ارائه دهیم.

زمانی ما هیچ انسانی نبودیم، اکنون قوم خدا هستیم، زمانی ما هیچ جسمی نبودیم، اکنون کسی هستیم، اکنون خدا پتانسیل ما را می‌بیند و از ما می‌خواهد که به او اجازه دهیم ما را به هر آنچه می‌توانیم باشیم، تبدیل کند.

ای قوم خدا در فوتسکری، نه به عنوان مانعی برای دیگران، بلکه به عنوان سنگ بنایی خوب برای دیگران، در حالی که همه را دوست دارید، به آنها اهمیت می‌دهید و از آنها استقبال می‌کنید، بیرون بروید. آمین.